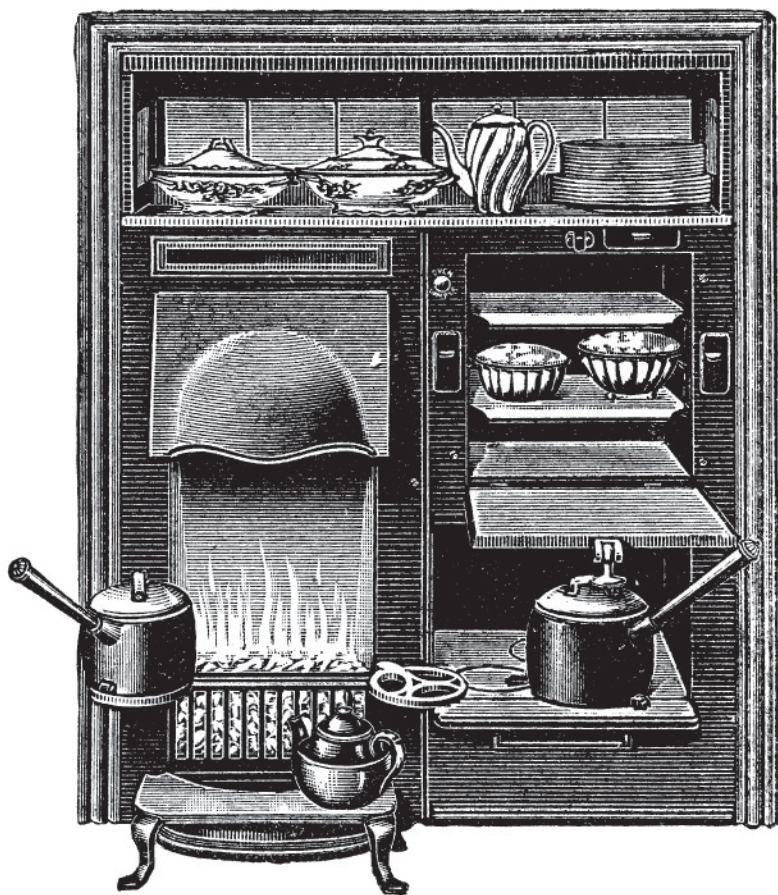

**ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΙ;
ή**

**Η ΚΟΥΖΙΝΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΒΓΑΖΕΙ ΜΙΑ ΞΙΝΙΛΑ!!**

Η ιστορία ξεκινά κάπως έτσι: τελειώνουμε το πανεπιστήμιο ή μια σχολή ή το λύκειο κτλ. και μπαίνουμε στην πανέμορφη, υπέροχη, λαμπρή, εκπληκτική, αγορά εργασίας! Τέρμα τα ψέματα (λες και τόσα χρόνια στο σχολείο ή στο πανεπιστήμιο δεν μας τρέχανε) τα κεφάλια μας μέσα!

Ποια αγορά εργασίας όμως;

Με **25% ανεργία** στους νέους μπαίνουμε βασικά στην αγορά του «ψάχνε και μη ερεύνα».

Και ξεκινούν τα παρακάτω υπέροχα μενού της σύγχρονης, πολιτισμένης μας, υπέροχης ζωής!

• *Menu Capitalismus* •

**Άνεργος- άεργος- αγχωμένος...
Ποιότης 3Α!**

Λες, «όχι, ρε γαμώτο, θα κάνω κάτι που μου αρέσει, δεν θα πάω σε κάθε σκατοδουλειά». Πολύ πιθανό να το λες αυτό αν έχεις και κάποιο πτυχίο, αν σπούδασες κάτι τις. Καταλήγεις άνεργος ή άεργος (δηλαδή ούτε εγγεγραμμένος στον ΟΑΕΔ) και ψάχνεις ψάχνεις ψάχνεις...Στο μεταξύ ζεις με τους δικούς σου και η κατάσταση είναι πια αφόρητη, εμ έχεις και μια ηλικία και μια προσωπικότητα πια...

Σπέσιαλ Γεύσεις > Νεύρα, αβεβαιότητα, άγχος, συγκρούσεις με την οικογένεια λόγω της εξάρτησης σου κ.α.

**Προσωρινή σκατοδουλειά
για να βγάλω τα λεφτά!
Ποιότης 3Π-Ξέρετε...**

«Δεν βαριέσαι, θα κάνω κάτι περιστασιακό μέχρι να βρω κάτι καλύτερο, ο μπαμπάς έχει κάτι γνωστούς να βολευτώ, θα πάρω και κάνα ένσημο να μπω στο ταμείο του ΟΑΕΔ...» κτλ. Από τη Νομική στο σερβιτοριλίκι λοιπόν, από μηχανικός γίνεσαι πακετάς ή μοιράζεις φυλλάδια ή κάνεις τελοσπάντων οτιδήποτε για να ζήσεις και να «νιώσεις χρήσιμος σε αυτή την κοινωνία...»...

Έλα μου όμως που το «μανίκι είναι δύσκολο», η δουλειά σκληρή, ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΧΩΡΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΝΟΗΜΑ, και το μεροκάματο δεν φτάνει ούτε για τσιγάρα (3 και 4 ευρώ την ώρα ή super-βασικός των 600 ευρώ- χτίζεις παλάτια ε;;!)... Και από την άλλη, αυτή η καλύτερη δουλειά όλο και αργεί και το προσωρινό γίνεται μόνιμο ή περιφέρεσαι από προσωρινή δουλειά σε προσωρινή δουλειά...μέσα στη ματαίωση λοιπόν, πιθανότητα να είσαι σπίτι σου ξανά (γιατί με 500 και 600 ευρώ άντε νοίκιασε και ζήσε αξιοπρεπώς αυτόνομα...)...

Σπέσιαλ Γεύσεις > Χαμηλή αυτό-εκτίμηση, νεύρα, τάσεις φυγής, ματαίωση ονειρών, εξάρτηση και πάλι σε μεγάλο βαθμό από το σπίτι και άλλα πολλά...

**Μπαίνω σε αυτό που θέλω,
πάω για καριέρα!!
(Σιγά τη μπαντιέρα!)**

Άντε και βρήκες κάτι πάνω σε αυτό που σε αρέσει, που ίσως έχεις σπουδάσει κιόλας! «Γεια, ναι, για την αγγελία ήρθα... υπερωρίες για 700 ευρώ?? Και Σαββατοκύριακα?? Σύμβαση 8μηνη??.....ε ναι, βέβαια, εντάξει, δέχομαι» (και τι να κάνω ρε γαμώτο με τόσους ανέργους να περιμένουν έξω από την πόρτα;!) Ξεκινάς λοιπόν και η ζωή σου αρχίζει να γίνεται δουλειά, ζεις για να δουλεύεις, πού χρόνος για να κάνεις τα δικά σου πράγματα, να γνωρίσεις τόπους και ανθρώπους, να γίνεις κάτι άλλο από αυτό που σε προορίζει το επάγγελμα σου....Χρόνος πια λίγος, οι φίλοι σιγά σιγά μειώνονται, σχέσεις πιο λίγες και τρεχάλα... «Δεν πίστευα ότι θα ήταν έτσι» λένε πολλοί... «Άσε που τα λεφτά δεν είναι τίποτα το ιδιαίτερο.....και θα μου ανανεώσουν τη σύμβαση??»

Σπέσιαλ Γεύσεις > Άγχος, κούραση, μοναξιά, ματαίωση, αβεβαιότητα και άλλα ωραία.

ΠΡΟΣΟΧΗ-ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΠΙΑΤΑ ΑΝΑΜΕΙΓΝΥΟΝΤΑΙ- ΣΠΕΣΙΑΛ ΓΕΥΣΕΙΣ ΟΜΩΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΕ ΟΛΑ?

επισφάλεια, έλλειψη αυτονομίας, μια γερή δόση αβεβαιότητας για το που πάω και τι κάνω...

Επειδή λοιπόν...

› Όσα όνειρα είχαμε
αρχίζουν και σβήνουν... ένα-ένα.

- › επειδή ζούμε σε μια διαρκή επισφάλεια και ψάχνουμε κάποιον νόημα για να σταθούμε σε αυτή τη ζωή!
- › επειδή είμαστε εσύ και είσαι εμείς...
- › επειδή είμαστε όλοι επισφαλείς...

ήρθε η ώρα να απαντήσουμε με τις δικές μας
ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ ΓΕΥΣΕΙΣ!

- › **Αυτό-Οργάνωση** (γιατί χωρίς οργάνωση τη βάψαμε)
- › **Κοινότητα** (γιατί επιτέλους πρέπει να έρθουμε κοντά, να μάθουμε το διπλανό μας, να καταλάβουμε πόσο ανάγκη έχει ο ένας τον άλλο, πως ο άλλος είναι εγώ, στο ίδιο καζάνι βράζουμε)
- › **Ζωή με Νόημα** (ζωή με αυθεντικά συναισθήματα, με χρόνο δικό μας, με αληθινές σχέσεις, με όνειρα και επιθυμίες)
- › **Αγώνας** ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ ΟΣΑ ΕΞΑΡΧΗΣ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ!

episfaleia@riseup.net